

med Dyrtidstillæg skal der til Familieforsørgere kunne gives en Huslejhjælp paa højst 35 Kr. for hver samlet eller delt Arbejdsløshedsperiode paa 30 Dage.

Jeg kommer dernæst til Ændringsforslaget til § 8, der blev omtalt en Del ved første Behandling. Der er foreslaaet forskellige Rettelser, hvorom alle Parter har været enige, og hvorved det gøres muligt, at der ikke kan komme nogen Misforstaaelse i Sagen, idet det kun er i sjældnere Undtagelsestilfælde, at Arbejdere, som er arbejdsløse, kan blive hjulpet, hvis den Hjælp, de faar efter denne Lov, ikke viser sig tilstrækkelig. De kan blive hjulpet af vedkommende kommunale Hjelpekasse, hvis den Hjælp, de har modtaget af Arbejdsløsheds-kassen med Dyrtidstillæget, ikke viser sig tilstrækkelig.

I Ændringsforslag Nr. 8 til § 9 er der væsentlig fastsat en anden Fordeling af det Bidrag, Kommunerne skal refundere Statskassen, da Staten har staaet i Forskud for de Penge, som Arbejdsløsheds-kasserne udbetaler. I Lovforslagets § 9 er der foreslaaet, at denne Trediedel skulde fordeles imellem Kommunerne i Forhold til Antallet af arbejdsløse Medlemmer, der fandtes i de forskellige Kommuner. Udvalget har ment, at det var mere rationelt, at man søgte at drive lidt paa Kommunerne for at faa dem til at skaffe Arbejde og beskæftige Folk i Stedet for at have mange arbejdsløse gaaende. Udvalget haaber, at den Spore, her sættes i Siden paa Kommunerne, kunde hjælpe noget, idet man slaar fast, at en Trediedel af den samlede Udgift skal paalignes de understøttede Medlemmers Opholdskommuner ikke efter Medlemsantallet, men i Forhold til den i hver enkelt Kommune udbetalte Understøttelse. Der kan derved blive en ret betydelig Forskel, navnlig for de Kommuner, som ved at sætte Arbejder i Gang helt eller delvis har kunnet frigøre sig for arbejdsløse. De vil slippe billigere efter Paragraffen i den her foreslaaede Affattelse end i den oprindelige, der i alle Tilfælde paalægger dem Byrder i Forhold til det Antal arbejdsløse, der findes i Kommunen.

I samme Paragraf er der en anden Bestemmelse, som ogsaa vil kunne faa sin Betydning for de nødlidende Kommuner, der ikke vil være i Stand til at udrede den Trediedel, jeg har talt om. Under visse Forhold vil de kunne fritages derfor ved at indgive Andragende til Indenrigsministeren, som maa forhandle med Rigsdagens to Finansudvalg, og har han disses

Billigelse til at eftergive Kommunerne den paagældende Trediedel, bliver det gjort.

Ændringsforslagene under Nr. 10 og 11 har ligeledes til Hensigt at hjælpe de Kommuner, som er slet stillede, idet de fastslaar, at Kommuner, som har anvendt betydelige Midler i Henhold til Dyrtidsloven, fordi der i Tidsrummet fra 1. Januar til 31. Oktober har været megen Arbejdsløshed, vil kunne faa den dem paahvilende Trediedel helt eller delvis godtgjort af Statskassen. Ved Ændringsforslagene vil flere Kommuner kunne komme ind under Bestemmelsen og faa den Trediedel, de skal yde efter Dyrtidsloven, helt eller delvis eftergivet.

Dette er, hvad jeg vil udtale om Ændringsforslagene. De er, som det vil ses, ikke meget vidtgaende. Jeg kunde næsten sige, at det, der ved Udvalgets Behandling af Lovforslaget har mere almen Betydning, er det, der ikke giver sig Udtryk i Ændringer, men kun har været omtalt i Udvalget. I et enkelt Tilfælde mener Udvalget at have banet Vej for en Ordning, som kan blive tilvejebragt udenom Loven. Der er for det første et Spørgsmaal om en Arbejdsløshedskasse her i København, som Udvalget har afgjort, Spørgsmaalet kunde ikke afgøres paa anden Maade end den, paa hvilken Udvalget har afgjort det. Den paagældende Arbejdsløshedskasse, som ikke er anerkendt, mente at kunne komme ind under Loven. Udvalget har naturligvis i sin Betænkning maattet sige, at saavel Lovforslaget her som den Lov, hvortil Lovforslaget støtter sig, kun gælder de Arbejdsløsheds-kasser, der er statsanerkendte, altsaa dem, der er inde under Statens Kontrol. Men samtidig siges det, og det fremgaar af hele Lovforslaget, at der er meget let Adgang for Arbejdsløsheds-kasser eller andre, som ikke nu er organiserede i Arbejdsløsheds-kasser, til at faa Gavn af Loven, idet §§ 1—5 virker lempende i den Retning, saa at disse Kasser, selv om de ikke er organiserede, kan faa Tilskud til deres Reservefond af Statskassen, naturligvis mod at dette Tilskud betales i en rimelig Aarrække.

Med det samme vil jeg berøre et Spørgsmaal, som har været fremme baade her i Salen og i Udvalget, nemlig Spørgsmaalet om Fiskerne. Fiskerne ser ret mørkt paa denne Vinter og mener at kunne komme ind under dette Lovforslag. Det Svar, der var givet til Arbejdsløsheds-kassen for „Opvarter- og Tjenerforeningen af 1866“, maa ogsaa gælde Fiskerne, men i § 2 i Loven af 8. April 1914 om aner-